

Bruxelles, den 13. juni 2023
(OR. en)

10464/23

Interinstitutionel sag:
2022/0131(COD)

JAI 826
MIGR 202
ASIM 63
SOC 431
EMPL 299
EDUC 247
IA 146
CODEC 1084

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
dato:	8. juni 2023
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	9474/23
Komm. dok. nr.:	8580/22 + ADD 1 - ADD 4
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om én enkelt ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat (omarbejdning) – Generel indstilling

Vedlagt følger til delegationerne teksten til den generelle indstilling til ovennævnte direktiv, som Rådet nåede til enighed om den 8. juni 2023.

Ændringer i forhold til Kommissionens forslag er angivet som følger:

- Ny tekst er angivet med **fed skrift**.
- Udgået tekst er angivet med [...].

2022/0131(COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om én enkelt ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat (omarbejdning)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 79, stk. 2, litra a) og b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

¹ EUT C 27 af 3.2.2009, s. 114.

² EUT C 257 af 9.10.2008, s. 20.

³ Europa-Parlamentets holdning af 24.3.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 24.11.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 13.12.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der skal foretages en række ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/98/EU⁴. Direktivet bør af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) Bestemmelserne vedrørende én enkelt ansøgningsprocedure, der fører til en kombineret tilladelse til både ophold og arbejde i ét enkelt administrativt dokument, bidrager til at forenkle og harmonisere de regler, der i øjeblikket finder anvendelse i medlemsstaterne.
- (3) For at muliggøre den første indrejse på deres område bør medlemsstaterne kunne udstede en kombineret tilladelse, eller, hvis de udelukkende udsteder kombinerede tilladelser efter indrejse på deres område, et visum. Medlemsstaterne bør udstede sådanne kombinerede tilladelser eller visa i rette tid.
- (4) Der bør fastsættes regler for proceduren for gennemgang af ansøgninger om kombinerede tilladelser. Denne procedure bør være effektiv og kunne forvaltes inden for rammerne af medlemsstaternes forvaltningers normale arbejdsbyrde, og den bør være gennemsigtig og retfærdig for at sikre de berørte parter et passende retssikkerhedsniveau.
- (5) Dette direktivs bestemmelser bør ikke berøre medlemsstaternes kompetence til at regulere indrejse, herunder for omfanget af tredjelandsstatsborgeres indrejse med henblik på arbejde.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/98/EU af 13. december 2011 om én enkelt ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat (EUT L 343 af 23.12.2011, s. 1).

- (6) Dette direktiv bør dække ansættelsesforhold mellem tredjelandss**statsborgere** [...] og arbejdsgivere. Hvis en medlemsstats nationale ret tillader tredjelandssstatsborgere indrejse gennem vikarbureauer oprettet på medlemsstatens område, der har et ansættelsesforhold med arbejdstageren, bør sådanne [...] **tredjelandssstatsborgere** ikke udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde, **og alle dette direktivs bestemmelser vedrørende arbejdsgivere bør ligeledes finde anvendelse på sådanne bureauer.**
- (7) Tredjelandssstatsborgere [...], der er udstationeret, bør ikke være omfattet af dette direktiv. Dette bør ikke forhindre tredjelandssstatsborgere, der har lovligt ophold og lovligt arbejde i én medlemsstat, og som er udstationeret i en anden medlemsstat, i fortsat at have ret til ligebehandling med udsendelsesmedlemsstatens egne statsborgere under hele deres udstationering med hensyn til de arbejds- og ansættelsesvilkår, som ikke berøres af anvendelsen af **Europa-Parlamentets og Rådets** direktiv 96/71/EF⁵.

[...]

- (9) På grund af deres på verdensplan mere privilegerede status og deres særlige opholdstilladelse som "fastboende udlænding – EU" bør tredjelandssstatsborgere, der har fået status som fastboende udlænding i overensstemmelse med Rådets direktiv 2003/109/EF⁶, ikke være omfattet af nærværende direktiv.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1).

⁶ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandssstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44).

- (10) Eftersom de er omfattet af direktiv 2014/36/EU⁷, i hvilket der indføres en særlig ordning, bør tredjelandstatsborgere, der er indrejst på en medlemsstats område med henblik på sæsonarbejde, og som har ansøgt om indrejsetilladelse eller er indrejst på en medlemsstats område i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/36/EU, ikke være omfattet af dette direktiv.
- (11) Medlemsstaternes pligt til at bestemme, om en ansøgning skal indgives af tredjelandstatsborgeren eller dennes arbejdsgiver, bør ikke berøre ordninger, der kræver, at begge deltager i proceduren. Medlemsstaterne bør [...] **behandle og undersøge ansøgninger om en kombineret tilladelse, enten mens den pågældende tredjelandstatsborger opholder sig uden for den medlemsstats område, som vedkommende ønsker at indrejse på, eller mens vedkommende allerede opholder sig på den pågældende medlemsstats område som indehaver af en gyldig opholdstilladelse udstedt af denne medlemsstat. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at acceptere ansøgninger indgivet af andre tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt på deres område.**
- (12) Dette direktivs bestemmelser om én enkelt ansøgningsprocedure og om en kombineret tilladelse bør ikke berøre ensartede visa eller visa til længerevarende ophold. [...] **Hvis en medlemsstat kun udsteder opholdstilladelser på sit område, og kravene i henhold til EU-retten eller national ret er opfyldt, bør den pågældende medlemsstat udstede det visum, der er nødvendigt for at opnå en kombineret tilladelse, til tredjelandstatsborgeren.**

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/36/EU af 26. februar 2014 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på arbejde som sæsonarbejdere (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 375).

- (13) Fristen for vedtagelse af en afgørelse om en ansøgning bør [...] omfatte den tid, der er nødvendig for den påkrævede undersøgelse af arbejdsmarkedssituationen, **hvis der foretages en sådan undersøgelse i forbindelse med en individuel ansøgning om en kombineret tilladelse. En generel undersøgelse af arbejdsmarkedssituationen, der ikke er knyttet til en individuel ansøgning om en kombineret tilladelse, er derfor ikke omfattet af fristen for vedtagelse af en afgørelse. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at udstede det visum, der er nødvendigt for at opnå den kombinerede tilladelse, rettidigt.**
- (14) Medlemsstaterne bør i den henseende **bestræbe sig på kun at kræve, at ansøgerne indgiver de relevante dokumenter én gang og** kun foretage én omfattende kontrol af de dokument[...]**er**, som ansøgeren har indgivet med henblik på udstedelse af både en kombineret tilladelse og, **hvis det er relevant, det visum, der er nødvendigt for at opnå tilladelsen,** for at undgå dobbeltarbejde og forlængelse af procedurene. [...]
- (15) Udpegelsen af den kompetente myndighed i henhold til dette direktiv bør ikke berøre andre myndigheders og eventuelt arbejdsmarkedsparternes roller og beføjelser for så vidt angår behandling af og afgørelser om ansøgninger.
- (16) Fristen for vedtagelse af en afgørelse om en ansøgning bør imidlertid ikke omfatte den tid, der er nødvendig for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Dette direktiv bør ikke berøre de nationale procedurer for anerkendelse af eksamensbeviser.

- (17) En kombineret tilladelse bør udformes i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002⁸, således at medlemsstaterne får mulighed for at angive yderligere oplysninger, navnlig om hvorvidt den pågældende person har tilladelse til at arbejde. Medlemsstaten bør, bl.a. med henblik på en bedre kontrol med indvandring, ikke kun på den kombinerede tilladelse, men på alle udstedte opholdstilladelser, anføre oplysninger om arbejdstilladelsen, uanset hvilken type opholdstilladelse der har givet tredjelandstatsborgeren mulighed for at indrejse og givet adgang til arbejdsmarkedet på den pågældende medlemsstats område.
- (18) Dette direktivs bestemmelser om opholdstilladelser til andre formål end arbejde bør kun finde anvendelse på udformningen af sådanne tilladelser og bør ikke berøre EU-regler eller nationale regler om indrejseprocedurer og procedurer for udstedelse af sådanne tilladelser.
- (19) Dette direktivs bestemmelser om den kombinerede tilladelse og om opholdstilladelser udstedt til andre formål end arbejde bør ikke være til hinder for, at medlemsstaterne kan udstede et supplerende papirdokument, der gør det muligt at give nærmere oplysninger om ansættelsesforholdet, som opholdstilladelsens udformning ikke levner tilstrækkeligt plads til. Et sådant dokument kan tjene til at forhindre udnyttelse af tredjelandstatsborgere og bekæmpe ulovlig beskæftigelse, men bør være valgfrit for medlemsstaterne og bør ikke fungere som en erstatning for en arbejdstilladelse og derved bringe begrebet kombineret tilladelse i fare. De tekniske muligheder, der gives i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1030/2002 og litra a), punkt 20, i dens bilag, kan også anvendes til at lagre sådanne oplysninger i elektronisk format.

⁸ Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere (EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1).

- (20) De betingelser og kriterier, på basis af hvilke en ansøgning om udstedelse, ændring eller forlængelse af en kombineret tilladelse kan afslås, eller på basis af hvilke den kombinerede tilladelse kan inddrages, bør være objektive og bør fastsættes i national ret, herunder forpligtelsen til at overholde princippet om EU-præference ifølge navnlig de relevante bestemmelser i tiltrædelsesakterne af 2003 og 2005. Afgørelser om afslag og inddragelser bør være behørigt begrundede.
- (21) Tredjelandssstatsborgere, der er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument og en kombineret tilladelse udstedt af en medlemsstat, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, bør kunne indrejse og frit færdes på de medlemsstaters område, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, i en periode på op til tre måneder i en given seks månedersperiode i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399⁹ og artikel 21 i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser¹⁰ (Schengenkonventionen).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

¹⁰ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

- (22) Da der ikke findes horisontal EU-lovgivning, er tredjelandsstatsborgeres rettigheder forskellige afhængig af den medlemsstat, de arbejder i, og deres nationalitet. Med henblik på yderligere at udvikle en sammenhængende indvandringspolitik, mindske uligheden med hensyn til rettigheder for Unionsborgere og tredjelandsstatsborgere, der lovligt arbejder i en medlemsstat, og supplere de eksisterende regler for indvandring, bør der fastsættes et sæt rettigheder for at præcisere, på hvilke områder, sådanne tredjelandsstatsborgere, som endnu ikke har status som fastboende udlændinge, har ret til ligebehandling med medlemsstaternes egne statsborgere. Sådanne bestemmelser har til formål at skabe et minimum af lige konkurrencevilkår i Unionen, så det anerkendes, at sådanne tredjelandsstatsborgere bidrager til Unionens økonomi via deres arbejde og betaling af skat, og at mindske illoyal konkurrence mellem medlemsstaternes egne statsborgere og tredjelandsstatsborgere som følge af en eventuel udnyttelse af sidstnævnte. En arbejdstager fra et tredjeland bør i dette direktiv defineres som enhver tredjelandsstatsborger, der er indrejst på en medlemsstats område, har lovligt ophold og har tilladelse til at arbejde i et lønnet **ansættelses**forhold i overensstemmelse med national ret eller praksis, uden at det berører fortolkningen af begrebet ansættelsesforhold i andre bestemmelser i EU-retten.

- (23) Alle tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold og lovligt arbejde i en medlemsstat, bør i det mindste have et sæt fælles rettigheder på grundlag af ligebehandling med værtsmedlemsstatens statsborgere, uanset det oprindelige formål med eller grundlag for indrejsetilladelsen. Retten til ligebehandling på de områder, der er omfattet af dette direktiv, bør ikke kun gælde tredjelandstatsborgere, der er indrejst i en medlemsstat med henblik på arbejde, men også tredjelandstatsborgere, der er indrejst af andre grunde, og som har fået adgang til arbejdsmarkedet i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med andre bestemmelser i EU-retten eller national ret, herunder en arbejdstager fra et tredjelands familiemedlemmer, der er indrejst i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med Rådets direktiv 2003/86/EF¹¹, og tredjelandstatsborgere, der er indrejst på en medlemsstats område i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801¹².
- (24) Retten til ligebehandling på bestemte områder bør være tæt knyttet til tredjelandstatsborgerens lovlige ophold og adgang til arbejdsmarkedet i en medlemsstat, hvilket fremgår af den kombinerede tilladelse til at tage ophold og arbejde og af opholdstilladelser udstedt til andre formål, der indeholder oplysninger om arbejdstilladelse.

¹¹ Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og om pair-ansættelse (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 21).

- (25) Udtrykket arbejdsvilkår som omhandlet i dette direktiv bør omfatte mindst løn og afskedigelse, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, arbejdstid og ferie under hensyntagen til gældende kollektive overenskomster.
- (26) Medlemsstaterne bør anerkende erhvervsmæssige kvalifikationer, som en tredjelandstatsborger erhverver i en anden medlemsstat, på samme måde som for Unionsborgere, og de bør tage hensyn til kvalifikationer erhvervet i et tredjeland i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF¹³. Den ret til ligebehandling, der indrømmes arbejdstagere fra tredjelande for så vidt angår anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre erhvervsmæssige kvalifikationer i overensstemmelse med de relevante nationale procedurer, bør ikke berøre medlemsstaternes kompetence med hensyn til at give sådanne arbejdstagere fra tredjelande adgang til deres arbejdsmarkeder.
- (27) Arbejdstagere fra tredjelande bør have ret til ligebehandling hvad angår social sikring. De sociale sikringsgrene er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004¹⁴. Bestemmelserne om ligebehandling med hensyn til social sikring i dette direktiv gælder også for arbejdstagere, der får opholdstilladelse i en medlemsstat direkte fra et tredjeland. Ikke desto mindre bør dette direktiv ikke give arbejdstagere fra tredjelande flere rettigheder end de rettigheder, der allerede fremgår af gældende EU-retten hvad angår social sikring for tredjelandstatsborgere, som er i situationer, hvor landegrænserne overskrides.

¹³ Direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

- (27a) Uanset ovenstående kan en medlemsstat, som fastslået af Domstolen i sin dom i sag C-302/19¹⁵, ikke nægte eller nedsætte retten til en social sikringsydelse til en indehaver af en kombineret tilladelse med den begrundelse, at dennes familiemedlemmer eller nogle af dem ikke opholder sig på medlemsstatens område, men i et tredjeland, når den tilkender sine egne statsborgere denne ret, uanset hvor familiemedlemmerne opholder sig.
- (28) Medlemsstaterne bør i det mindste sikre ret til ligebehandling af de arbejdstagere fra tredjelandslande, der er i beskæftigelse, eller som efter at have været beskæftiget i en periode er registreret som arbejdsløse. Enhver begrænsning af retten til ligebehandling med hensyn til social sikring, der følger af dette direktiv, bør ikke berøre de rettigheder, der er tillagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1231/2010¹⁶.
- (29) EU-retten begrænser ikke medlemsstaternes beføjelser til at tilrettelægge deres sociale sikringsordninger. Det er den enkelte medlemsstat, der fastsætter betingelserne for tilkendelse af sociale sikringsydelser samt ydelsernes størrelse og varighed. Medlemsstaterne bør dog udøve deres beføjelser på dette område i overensstemmelse med EU-retten.
- (30) Ligebehandling af arbejdstagere fra tredjelandslande bør ikke omfatte foranstaltninger vedrørende erhvervsuddannelse, der finansieres i henhold til sociale bistandsordninger.

¹⁵ **Præmis 39.**

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1231/2010 af 24. november 2010 om udvidelse af forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er omfattet af disse forordninger udelukkende på grund af deres nationalitet (EUT L 344 af 29.12.2010, s. 1).

- (31) For at styrke ligebehandlingen af arbejdstagere fra tredjelande bør medlemsstaterne fastsætte sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, over for arbejdsgivere, hvis de overtræder de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, navnlig med hensyn til arbejdsvilkår **og** foreningsfrihed [...].
- (32) For at sikre behørig håndhævelse af **nationale bestemmelser vedtaget i henhold til** dette direktiv bør medlemsstaterne [...] **etablere** passende mekanismer [...] med henblik på [...]overvågning [...] og [...], hvis det er relevant, [...] effektive og tilstrækkelige inspektioner på deres respektive områderi **henhold til national ret eller administrativ praksis. [...] Tjenester med ansvar for arbejdstilsyn eller andre kompetente myndigheder bør, hvor det er relevant, have adgang til arbejdspladsen.**
- (33) Medlemsstaterne bør også [...] **sikre, at der findes** effektive mekanismer, hvorigennem arbejdstagere fra tredjelande kan indgive klager, direkte eller gennem tredjeparter, som i henhold til kriterierne i national ret har en legitim interesse i at sikre, at dette direktiv overholdes, såsom fagforeninger eller andre sammenslutninger eller kompetente myndigheder. Dette anses for at være nødvendigt for at tage højde for situationer, hvor arbejdstagere fra tredjelande ikke er bekendt med, at der findes håndhævelsesmekanismer, eller tøver med at anvende dem i eget navn, f.eks. af frygt for de mulige konsekvenser.
- (33a) **I forbindelse med beskyttelse af arbejdstagere bør lignende nationale foranstaltninger vedrørende overvågning, vurdering, inspektioner, sanktioner og lettelse af klageindgivelse allerede være vedtaget og trådt i kraft på nationalt plan.**

- (34) Tredjelandssstatsborgere bør med en kombineret tilladelse kunne skifte arbejdsgiver i gyldighedsperioden. Medlemsstaterne bør kunne [...] **indføre visse betingelser for arbejdsgiverskift, herunder en meddelelse eller en ansøgningsprocedure** [...] og [...] en undersøgelse af arbejdsmarkedssituationen [...]. **Desuden bør medlemsstaterne kunne kræve, at arbejdsgiverskift ikke indebærer en ændring af erhverv, herunder bl.a. en ændring af erhvervssektor eller af de væsentlige kendetegn ved beskæftigelsen. For at forhindre potentielt misbrug og beskytte de legitime interesser hos arbejdsgivere, der investerer ressourcer i rekruttering og uddannelse af arbejdstagere fra tredjelande, bør medlemsstaterne også kunne fastsætte en minimumsperiode, i hvilken indehaveren af en kombineret tilladelse skal arbejde for den første arbejdsgiver, inden vedkommende skifter arbejdsgiver. I særlige og behørigt begrundede tilfælde, f.eks. i tilfælde af udnyttelse af indehaveren af en kombineret tilladelse, eller hvis arbejdsgiveren ikke opfylder sine retlige forpligtelser over for indehaveren af en kombineret tilladelse, bør medlemsstaterne tillade arbejdsgiverskift inden udløbet af en sådan minimumsperiode.** Den kombinerede tilladelse bør ikke inddrages i en periode på mindst [...] to måneder, hvis indehaveren bliver arbejdsløs.
- (35) Dette direktiv bør anvendes uden at det berører mere fordelagtige bestemmelser indeholdt i EU-retten og gældende internationale instrumenter.

- (36) Medlemsstaterne bør anvende bestemmelserne i dette direktiv uden forskelsbehandling på grund af køn, race, hudfarve, etnisk eller social oprindelse, genetiske karakteristika, sprog, religion eller tro, politisk eller anden anskuelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering i overensstemmelse med Rådets direktiv 2000/43/EF¹⁷ og Rådets direktiv 2000/78/EF¹⁸.
- (37) Målene for dette direktiv, nemlig fastsættelse af én enkelt procedure for ansøgning om en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at arbejde på en medlemsstats område og et fælles sæt rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (38) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, jf. artikel 6, stk. 1, i TEU.

¹⁷ Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22).

¹⁸ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16).

- (39) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og med forbehold af artikel [...] 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

[...]

- (40) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (41) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til det tidligere direktiv. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der er uændrede, følger af det tidligere direktiv.
- (42) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til den i bilag I, del B, angivne frist for gennemførelse i national ret af direktiverne –

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Dette direktiv fastsætter:
 - a) én enkelt ansøgningsprocedure for udstedelse af en kombineret tilladelse til tredjelandstatsborgere til at tage ophold for at arbejde på en medlemsstats område med henblik på at forenkle indrejseproceduren og lette kontrollen af deres status
 - b) et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat, uanset formålet med den oprindelige indrejsetilladelse til denne medlemsstats område, baseret på ligebehandling med denne medlemsstats statsborgere.
2. **I overensstemmelse med artikel 79, stk. 5, i TEUF berører dette direktiv ikke medlemsstaternes ret til at fastsætte antallet af tredjelandborgere, der kan indrejse fra tredjelande.**

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) "tredjelandstatsborger": enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i artikel 20, stk. 1, i TEUF

- b) "arbejdstager fra et tredjeland": en tredjelandstatsborger, der er indrejst på en medlemsstats område, har lovligt ophold og har tilladelse til at arbejde i et [...] **lønn**et ansættelsesforhold i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med national ret eller praksis

[...]

- c) "kombineret tilladelse": en opholdstilladelse udstedt af myndighederne i en medlemsstat, der giver en tredjelandstatsborger ret til lovligt ophold på dens område med henblik på arbejde
- d) "én enkelt ansøgningsprocedure": enhver procedure, der på grundlag af én enkelt ansøgning fra en tredjelandstatsborger eller dennes arbejdsgiver om tilladelse til at tage ophold og arbejde på en medlemsstats område, fører til en afgørelse om den pågældende ansøgning om en kombineret tilladelse.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på:
- a) tredjelandstatsborgere, der ansøger om tilladelse til ophold i en medlemsstat for at arbejde
 - b) tredjelandstatsborgere, som har fået indrejsetilladelse i en medlemsstat til andre formål end arbejde i henhold til EU-retten eller national ret, har tilladelse til at arbejde og har opholdstilladelse i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1030/2002, og

- c) tredjelandsstatsborgere, der har fået indrejsetilladelse i en medlemsstat for at arbejde i henhold til EU-retten eller national ret.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på tredjelandsstatsborgere:

- a) der er familiemedlemmer til Unionsborgere, der udøver eller har udøvet deres ret til fri bevægelighed i Unionen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF¹⁹
- b) der, sammen med deres familiemedlemmer og uanset nationalitet, i henhold til aftaler indgået enten mellem Unionen og medlemsstaterne eller mellem Unionen og tredjelande har en ret til fri bevægelighed, der svarer til Unionsborgeres
- c) der er **udstationeret, så længe de er udstationeret [...]**
- d) der har ansøgt om eller fået indrejsetilladelse til en medlemsstats område for at arbejde som virksomhedsinternt udstationerede, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU²⁰

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU af 15. maj 2014 om indrejse- og opholdsbetingelser for virksomhedsinternt udstationerede tredjelandsstatsborgere (EUT L 157 af 27.5.2014, s. 1).

- e) der har ansøgt om eller fået indrejsetilladelse til en medlemsstats område som sæsonarbejdere, jf. direktiv 2014/36/EU, eller au pair[...]
- f) der har tilladelse til ophold i en medlemsstat på grundlag af midlertidig beskyttelse i **henhold til direktiv 2001/55/EF**, eller som har ansøgt om tilladelse til ophold der på dette grundlag og afventer, at der træffes afgørelse om deres status
- g) der er omfattet af international beskyttelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU²¹, eller som har ansøgt om international beskyttelse i henhold til nævnte direktiv, og hvis ansøgning der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om
- h) **der er omfattet af beskyttelse i overensstemmelse med en medlemsstats nationale lovgivning, internationale forpligtelser eller praksis eller har ansøgt om beskyttelse i overensstemmelse med en medlemsstats nationale lovgivning, internationale forpligtelser eller praksis, og hvis ansøgning der ikke er truffet endelig afgørelse om**
- i) der er fastboende udlændinge i overensstemmelse med direktiv 2003/109/EF
- j) hvis udsendelse er suspenderet på grund af faktiske eller retlige omstændigheder

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidier beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 337 af 20.12.2011, s. 9).

- k) der har ansøgt om eller har fået indrejsetilladelse til en medlemsstats område som selvstændige erhvervsdrivende
 - l) der har ansøgt om eller fået indrejsetilladelse som søfolk med henblik på beskæftigelse eller arbejde i en hvilken som helst egenskab om bord på et skib, der er registreret i en medlemsstat eller sejler under en medlemsstats flag.
3. Medlemsstaterne kan beslutte, at kapitel II ikke finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, der enten har fået tilladelse til at arbejde på en medlemsstats område i en periode på højst seks måneder eller har fået indrejsetilladelse i en medlemsstat med henblik på studier.
4. Kapitel II finder ikke anvendelse på tredjelandstatsborgere, der har tilladelse til at arbejde på grundlag af et visum.

KAPITEL II

ÉN ENKELT ANSØGNINGSPROCEDURE OG KOMBINERET TILLADELSE

Artikel 4

Én enkelt ansøgningsprocedure

1. En ansøgning om udstedelse, ændring eller forlængelse af en kombineret tilladelse indgives efter én enkelt ansøgningsprocedure. Medlemsstaterne bestemmer, om ansøgninger om en kombineret tilladelse skal indgives af tredjelandssstatsborgeren eller af vedkommendes arbejdsgiver. **Alternativt kan medlemsstaterne bestemme, at en ansøgning kan indgives af enhver af de to. [...]**
2. **En ansøgning om en kombineret tilladelse behandles og undersøges, enten mens den pågældende tredjelandssstatsborger opholder sig uden for den medlemsstats område, som vedkommende ønsker at indrejse på, eller mens vedkommende allerede opholder sig på den pågældende medlemsstats område som indehaver af en gyldig opholdstilladelse. En medlemsstat kan også i overensstemmelse med national ret acceptere ansøgninger om en kombineret tilladelse, der indgives af andre tredjelandssstatsborgere, som opholder sig lovligt på dens område.**
3. Medlemsstaterne behandler en ansøgning indgivet efter stk. 1 og træffer afgørelse om at udstede, ændre eller forlænge den kombinerede tilladelse, hvis ansøgeren opfylder de krav, der er fastsat i EU-retten eller national ret. Afgørelsen om at udstede, ændre eller forlænge en kombineret tilladelse tager form af et enkelt administrativt dokument, der kombinerer opholds- og arbejdstilladelse.

4. [...] Hvis en medlemsstat kun udsteder opholdstilladelser på sit område, og kravene i henhold til EU-retten eller national ret er opfyldt, udsteder den pågældende medlemsstat det visum, **der er nødvendigt for at opnå en kombineret tilladelse**, til tredjelandstatsborgeren.
5. Medlemsstaterne udsteder en kombineret tilladelse, når de fastsatte betingelser er opfyldt, til tredjelandstatsborgere, der ansøger om indrejsetilladelse, og til tredjelandstatsborgere, der allerede er indrejst og ansøger om at få forlænget eller ændret deres opholdstilladelse efter de nationale gennemførelsesbestemmelser i krafttræden.

Artikel 5

Kompetent myndighed

1. Medlemsstaterne udpeger den myndighed, der har kompetence til at modtage ansøgninger og udstede kombinerede tilladelser.
2. Den kompetente myndighed træffer afgørelse om [...] ansøgningen **om en kombineret tilladelse** så hurtigt som muligt og i alle tilfælde inden for fire måneder fra datoen for [...] **indgivelsen af den fuldstændige ansøgning**.

Den i første afsnit omhandlede frist omfatter undersøgelse af arbejdsmarkedssituationen, **hvis der foretages en sådan undersøgelse i forbindelse med en individuel ansøgning om en kombineret tilladelse [...]**. Fristen kan forlænges i særlige **og behørigt begrundede** tilfælde, [...] hvis [...] ansøgningen, **herunder arbejdsmarkedsundersøgelsen, hvis det er relevant**, er kompliceret.

Foreligger der ikke en afgørelse inden for den frist, der er fastsat i dette stykke, fastlægges enhver konsekvens heraf efter national ret.

3. Den kompetente myndighed skal skriftligt meddele ansøgeren afgørelsen i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i den relevante nationale ret.

4. Hvis de oplysninger eller dokumenter, der ligger til grund for ansøgningen, er ufuldstændige ifølge de kriterier, der er fastsat i national ret, underretter den kompetente myndighed skriftligt ansøgeren om de supplerende oplysninger eller dokumenter, der kræves, og fastsætter en rimelig frist til at fremskaffe dem. Den i stk. 2 nævnte frist suspenderes, indtil de kompetente myndigheder eller andre relevante myndigheder har modtaget de krævede supplerende oplysninger. Hvis der ikke fremlægges supplerende oplysninger eller dokumenter inden fristens udløb, kan den kompetente myndighed afslå ansøgningen.

Artikel 6

Kombineret tilladelse

1. Medlemsstaterne udsteder en kombineret tilladelse i den ensartede udformning, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1030/2002, og anfører oplysninger vedrørende arbejdstilladelsen i overensstemmelse med litra a), punkt 12 og 16, i forordningens bilag.

Medlemsstaterne kan anføre yderligere oplysninger vedrørende tredjelandstatsborgerens ansættelsesforhold (f.eks. arbejdsgiverens navn og adresse, arbejdssted, arbejdets art, arbejdstider, løn) i papirformat eller lagre sådanne oplysninger elektronisk, jf. artikel 4 i forordning (EF) nr. 1030/2002 og litra a), punkt 20, i forordningens bilag.

2. Når medlemsstaterne udsteder den kombinerede tilladelse, skal de undlade at udstede yderligere tilladelser som bevis for, at der er givet adgang til arbejdsmarkedet.

Artikel 7

Opholdstilladelser med andet formål end arbejde

1. Når medlemsstaterne udsteder opholdstilladelser til andre formål end arbejde i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1030/2002, skal de anføre oplysninger om arbejdstilladelsen, uanset hvilken type tilladelse der er tale om.

Medlemsstaterne kan angive yderligere oplysninger vedrørende tredjelandstatsborgerens ansættelsesforhold (f.eks. arbejdsgiverens navn og adresse, arbejdssted, arbejdets art, arbejdstider, løn) i papirformat eller lagre sådanne oplysninger elektronisk, jf. artikel 4 i forordning (EF) nr. 1030/2002 og litra a), punkt 20, i forordningens bilag.

2. Når medlemsstaterne udsteder opholdstilladelser i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1030/2002, skal de undlade at udstede yderligere tilladelser som bevis for, at der er givet adgang til arbejdsmarkedet.

Artikel 8

Proceduremæssige garantier

1. Hvis en ansøgning om en kombineret tilladelse afslås, den kombinerede tilladelse ikke ændres, ikke forlænges eller inddrages på grundlag af kriterier, der er fastsat i EU-retten eller national ret, skal dette begrundes i den skriftlige meddelelse.

2. En afgørelse, hvorved ansøgningen om en kombineret tilladelse afslås, eller den kombinerede tilladelse ikke ændres, ikke forlænges eller inddrages, skal kunne anfægtes juridisk i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med national ret. I den i stk. 1 omhandlede skriftlige meddelelse angives den domstol eller den kompetente administrative myndighed, hvortil den pågældende person kan indgive klage, og fristen for indgivelse deraf.
3. En ansøgning kan afvises på grund af antallet af indrejsetilladelser til tredjelandstatsborgere, der kommer fra tredjelande for at arbejde, og behøver på dette grundlag ikke blive behandlet.

Artikel 9

Adgang til oplysninger

Medlemsstaterne gør det let at få adgang til og stiller på anmodning **følgende til rådighed for tredjelandstatsborgeren og den kommende arbejdsgiver:**

- a) passende oplysninger [...] om al den dokumentation, der skal vedlægges en ansøgning
- b) oplysninger om indrejse- og opholdsbetingelser, herunder rettigheder, forpligtelser og retssikkerhedsgarantier for tredjelandstatsborgere og deres familiemedlemmer.

Artikel 10

Gebyrer

[...]Medlemsstaterne kan kræve betaling af gebyrer for behandling af ansøgninger i henhold til dette direktiv. Niveauet for gebyrer, som en medlemsstat pålægger for at behandle ansøgninger, må ikke være uforholdsmæssigt højt eller urimeligt.

Artikel 11

Rettigheder som følge af den kombinerede tilladelse

1. Hvis der er udstedt en kombineret tilladelse **i overensstemmelse med national ret**, skal den i gyldighedsperioden mindst give indehaveren ret til at:
 - a) indrejse og opholde sig på området i den medlemsstat, der har udstedt den kombinerede tilladelse, forudsat at indehaveren opfylder alle indrejsekrav i overensstemmelse med national ret
 - b) færdes frit på hele området i den medlemsstat, der har udstedt den kombinerede tilladelse, inden for de begrænsninger, der er fastsat i national ret
 - c) udøve den specifikke beskæftigelsesaktivitet, der er tilladt ifølge den kombinerede tilladelse, i overensstemmelse med national ret
 - d) blive informeret om de rettigheder, der er knyttet til tilladelsen ifølge dette direktiv og/eller national ret.
2. [...] Medlemsstaterne tillader, at en indehaver af en kombineret tilladelse [...] **skifter arbejdsgiver. Ud over at kontrollere betingelserne for indrejse i henhold til national ret kan medlemsstaterne gøre arbejdsgiverskift betinget af, at en eller flere af følgende betingelser er opfyldt: [...]**

- a) en meddelelse eller en ansøgning til de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat i henhold til national ret. Hvis medlemsstaterne vælger en meddelelsesprocedure, kan de gøre indsigelse mod arbejdsgiverskift senest 90 dage efter den dato, hvor den fuldstændige meddelelse blev givet. Hvis medlemsstaterne vælger en ansøgningsprocedure, træffer de afgørelse om ansøgningen senest 90 dage efter den dato, hvor den fuldstændige ansøgning blev indgivet. I begge tilfælde kan den ret, som indehaveren af en kombineret tilladelse har til at foretage et sådant arbejdsgiverskift, suspenderes i denne periode på 90 dage, mens den pågældende medlemsstat kontrollerer betingelserne under litra b) og c), alt efter hvad der er relevant, og at kravene i EU-retten eller national ret er opfyldt[...]
- b) [...] en undersøgelse af arbejdsmarkedssituationen og/eller et krav om, at arbejdsgiverskift ikke indebærer en ændring af erhverv, eller
- c) en minimumsperiode, i hvilken indehaveren af en kombineret tilladelse er forpligtet til at arbejde for den første arbejdsgiver; denne minimumsperiode må ikke overstige 12 måneder. I særlige og behørigt begrundede tilfælde tillader medlemsstaterne arbejdsgiverskift inden udløbet af en sådan minimumsperiode.

[...]

3. [...] Arbejdsløshed udgør ikke i sig selv en grund til at inddrage en [...] kombineret tilladelse [...], forudsat at:

- a) den samlede arbejdsløshedsperiode ikke overstiger to måneder i en kombineret tilladelses gyldighedsperiode, og

- b) **begyndelsen og såfremt relevant afslutningen af enhver arbejdsløshedsperiode meddeles de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med de relevante nationale procedurer. Medlemsstaterne afgør, om tredjelandstatsborgeren eller tredjelandstatsborgerens arbejdsgiver skal give meddelelse til de kompetente myndigheder.**

Hvis en arbejdsløs indehaver af en kombineret tilladelse finder en ny arbejdsgiver inden for den tilladte arbejdsløshedsperiode, kan medlemsstaterne gøre den nye beskæftigelse betinget af betingelserne, jf. stk. 2. I dette tilfælde tillader medlemsstaterne indehaveren af en kombineret tilladelse [...] at opholde sig på deres område, indtil de kompetente myndigheder har [...] vurderet opfyldelsen af betingelserne, jf. stk. 2, og betingelserne for indrejse i henhold til national ret, alt efter hvad der er relevant, selv om [...] den tilladte [...] arbejdsløshedsperiode er udløbet.

4. Uanset stk. 3 kan medlemsstaterne tillade, at en indehaver af en kombineret tilladelse er arbejdsløs i en længere periode. I så fald kan medlemsstaterne kræve, at indehaveren af en kombineret tilladelse godtgør at have tilstrækkelige midler til at forsørge sig selv uden brug af den pågældende medlemsstats sociale bistandssystem for så vidt angår enhver arbejdsløshedsperiode, der overstiger den periode på to måneder, der er omhandlet i stk. 3, litra a).

KAPITEL III

RETEN TIL LIGEBEHANDLING

Artikel 12

Retten til ligebehandling

1. Arbejdstagere fra tredjelande, jf. artikel 3, stk. 1, litra b) og c), skal have ret til ligebehandling med statsborgerne i den medlemsstat, hvor de har ophold, hvad angår:
- a) arbejdsvilkår, herunder løn og afskedigelse samt sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen
 - b) foreningsfrihed og frihed til medlemskab af en arbejdstager- eller arbejdsgiverorganisation eller enhver organisation, hvis medlemmer har en bestemt beskæftigelse, herunder fordele som sådanne organisationer giver, uden at det berører de nationale bestemmelser om offentlig orden og offentlig sikkerhed

- c) uddannelse og **erhvervs**uddannelse
- d) anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre erhvervsmæssige kvalifikationer i overensstemmelse med de relevante nationale procedurer
- e) sociale sikringsgrene som defineret i forordning (EF) nr. 883/2004
- f) skattefordele, forudsat at arbejdstageren betragtes som skattemæssigt hjemmehørende i den pågældende medlemsstat
- g) adgang til varer og tjenester samt levering af varer og tjenester, der stilles til rådighed for offentligheden, herunder procedurer til opnåelse af [...] boliger, jf. national ret, uden at dette berører aftalefriheden i overensstemmelse med EU-retten og national ret
- h) rådgivningstjenester fra arbejdsformidlingen.

2. Medlemsstaterne kan begrænse retten til ligebehandling:

- a) i henhold til stk. 1, litra c), ved:
 - i) at begrænse anvendelsen heraf til de arbejdstagere fra tredjelande, der er eller har været i beskæftigelse, og som er registreret som arbejdsløse
 - ii) at udelukke de arbejdstagere fra tredjelande, der har fået indrejsetilladelse til deres område i overensstemmelse med direktiv 2016/801/EU

- iii) at udelukke stipendier og lån til studier og underhold eller andre stipendier og lån
 - iv) at indføre specifikke krav, herunder krav om sprogkunderskaber og betaling af undervisningsgebyrer, i henhold til national ret for at få adgang til universitetsuddannelse og videregående uddannelse og erhvervsuddannelse og -praktik, der ikke hænger direkte sammen med den specifikke beskæftigelsesaktivitet
- b) ved at begrænse de rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der følger af stk. 1, litra e), men kan ikke begrænse disse rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der er i beskæftigelse, eller som har været beskæftiget i mindst seks måneder, og som er registreret som arbejdsløse.
- Medlemsstaterne kan endvidere beslutte, at stk. 1, litra e), for så vidt angår familieydelse ikke skal finde anvendelse på tredjelandsstatsborgere, som har fået tilladelse til arbejde på en medlemsstats område for et tidsrum på ikke over seks måneder, på tredjelandsstatsborgere, der har fået indrejsetilladelse med henblik på studier, **eller på tredjelandsstatsborgere, der fået arbejdstilladelse på grundlag af et visum**
- c) i henhold til stk. 1, litra f), med hensyn til skattefordele ved at begrænse dens anvendelse til situationer, hvor det registrerede eller sædvanlige opholdssted for familiemedlemmerne til en arbejdstager fra et tredjeland, som vedkommende ansøger om fordele for, ligger inden for den pågældende medlemsstats område.

d) i henhold til stk. 1, litra g), ved:

i) at begrænse anvendelsen heraf til de arbejdstagere fra tredjelande, der er i beskæftigelse

ii) at begrænse adgangen til [...] boliger.

3. Retten til ligebehandling i stk. 1 berører ikke medlemsstatens ret til at inddrage eller nægte at forlænge en opholdstilladelse, der er udstedt i henhold til dette direktiv, en opholdstilladelse, der er udstedt til andre formål end arbejde, eller enhver anden tilladelse til at arbejde i en medlemsstat.
4. Arbejdstagere fra tredjelande, der flytter til et tredjeland, eller deres efterladte, der har ophold i et tredjeland og afleder deres rettigheder fra disse arbejdstagere, får udbetalt lovbestemte pensioner ved alderdom, invaliditet eller dødsfald, der er baseret på arbejdstagerens tidligere beskæftigelse og erhvervet i overensstemmelse med den lovgivning, der er omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 883/2004, på samme vilkår og med samme satser som statsborgere i de pågældende medlemsstater, når de flytter til et tredjeland.

Artikel 13

Overvågning, [...]vurdering, inspektioner og sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter foranstaltninger til forebyggelse af muligt [...] **misbrug samt sanktioner for** overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af artikel 12. [...] Foranstaltningerne omfatter overvågning, vurdering og, hvor det er hensigtsmæssigt, inspektioner i overensstemmelse med national ret eller administrativ praksis.

2. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af arbejdsgiveres overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af artikel 12. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. [...]
3. Medlemsstaterne sikrer, at arbejdstilsynet eller andre kompetente myndigheder og, hvis dette er fastlagt i national ret [...] **for** nationale arbejdstagere, organisationer, der repræsenterer arbejdstagernes interesser, har adgang til arbejdspladsen.

Artikel 14

Klager [...]

1. Medlemsstaterne sikrer, at der er effektive mekanismer, hvorigennem arbejdstagere fra tredjelande kan indgive klager over deres arbejdsgivere[...], **direkte eller gennem tredjeparter, som i henhold til kriterierne i national ret kan have en legitim interesse i at sikre, at de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv overholdes, eller gennem en kompetent myndighed i medlemsstaten, når national ret giver mulighed herfor.**
2. Medlemsstaterne sikrer, at tredjeparter [...] **som i overensstemmelse med kriterierne i national ret har en legitim interesse i at sikre, at de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv**, enten på vegne af eller til støtte for en arbejdstager fra et tredjeland med dennes godkendelse kan indlede enhver form for [...] **administrativ eller civil procedure** med det formål at sikre, at **de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af** dette direktiv, overholdes.

3. Medlemsstaterne sikrer, at arbejdstagere fra tredjelande har samme adgang som statsborgere i den medlemsstat, hvor de har ophold, hvad angår **foranstaltninger til beskyttelse mod afskedigelse eller anden ufordelagtig behandling fra arbejdsgiverens side som reaktion på en klage inden for virksomheden eller enhver form for retslig procedure med det formål at sikre, at de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, overholdes. [...]**

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 15

Gunstigere bestemmelser

1. Dette direktiv berører ikke gunstigere bestemmelser i:
 - a) EU-retten, herunder bilaterale og multilaterale aftaler mellem Unionen eller Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et eller flere tredjelande på den anden side og
 - b) bilaterale eller multilaterale aftaler mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande.
2. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at vedtage eller opretholde bestemmelser, der er gunstigere for de personer, der er omfattet af direktivet.

Artikel 16

Oplysninger til offentligheden

Hver medlemsstat gør regelmæssigt ajourførte oplysninger let tilgængelige for den brede offentlighed:

- a) om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold på deres område med henblik på arbejde

- b) om al den dokumentation, der skal vedlægges ansøgningen
- c) om indrejse- og opholdsbetingelser, herunder rettigheder, forpligtelser og retssikkerhedsgarantier for tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde.

Artikel 17

Rapporter

1. Kommissionen aflægger regelmæssigt og første gang senest den [...] rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår eventuelle nødvendige ændringer.
2. Medlemsstaterne sender hvert år og første gang senest den [...] Kommissionen (Eurostat) statistiske oplysninger om det antal tredjelandsstatsborgere, der har fået bevilget en kombineret tilladelse i det foregående kalenderår, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007²². Disse statistikker skal være baseret på referenceperioder på et kalenderår, være opdelt efter **statsborgerskab, tilladelsernes gyldighedsperiode, køn og alder og, såfremt tilgængeligt, efter erhverv [...]** og fremsendes senest seks måneder efter referenceperiodens udløb.

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 311/76 om udarbejdelse af statistik vedrørende udenlandske arbejdstagere (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23).

Artikel 18

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme [...] artikel 3, stk. 2, **litra f)**, artikel 4 [...], **stk. 2 [...]** og **4**, artikel 5, stk. 2, **første og** andet afsnit, **artikel 7, stk. 1**, artikel 9, **artikel 10**, artikel 11, stk. 2-4, [...] artikel 13, artikel 14 og artikel 16 senest [to år efter direktivets ikrafttræden]. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 19

Ophævelse

Direktiv 2011/98/EU, der er nævnt i bilag I, del A, ophæves med virkning fra *[dagen efter den dato, der er fastsat i dette direktivs artikel 18, stk. 1, første afsnit]*, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til den i bilag I, del B, angivne frist for direktivets gennemførelse i national ret.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 20

Ikrafttræden og anvendelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, artikel 2 [...], artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 2, litra a) [...] - e) [...] og litra h) - l) [...], artikel 3, stk. 3 og 4, artikel 4 [...], **stk. 1, 3** og [...] **5**, artikel 5, stk. 1 og artikel 5, stk. **2, sidste afsnit**, artikel 5, stk. 3 og 4, artikel 6, artikel 7, **stk. 2**, artikel 8, [...] artikel 11, stk. 1, artikel 12 [...] og artikel 15 finder anvendelse fra [dagen efter datoen i artikel 18, stk. 1, første afsnit].

Artikel 21

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Del A

**Ophævet direktiv
(jf. artikel 19)**

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv
2011/98/EU
(EUT L 343 af 23.12.2011, s. 1)

Del B

**Frister for gennemførelse i national ret
(jf. artikel 19)**

Direktiv	Gennemførelsesfrist
2011/98/EU	25. december 2013

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2011/98/EU	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 [...]	Artikel 2 [...]
Artikel 3[...]	Artikel 3[...]
Artikel 4, stk. 1, første og andet punktum [...]	Artikel 4, stk. 1, første og andet punktum [...]
Artikel 4, stk. 1, tredje punktum	Artikel 4, stk. 2
Artikel 4, stk. 2	Artikel 4, stk. 3
Artikel 4, stk. 3	–
–	Artikel 4, stk. 4 [...]
Artikel 4, stk. 4	Artikel 4, stk. 5 [...]
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9, litra a)
–	Artikel 9, litra b)
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11, stk. 1
–	Artikel 11, stk. 2 – 4
Artikel 12	Artikel 12
–	Artikel 13
–	Artikel 14
Artikel 13	Artikel 15
Artikel 14	

Direktiv 2011/98/EU	Nærværende direktiv
–	Artikel 16, litra a)
Artikel 15	Artikel 16, litra b) og c)
Artikel 16	Artikel 17
–	Artikel 18
Artikel 17	Artikel 19
Artikel 18	Artikel 20
	Artikel 21
–	Bilag I
–	Bilag II